

Sygn. akt I CZ 167/11

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. J.

przeciwko PGE Dystrybucja S.A. z siedzibą w L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 października 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 20 października 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego z 28 grudnia 2010 r. Uzasadniając to rozstrzygnięcie Sąd Apelacyjny wskazał, że pełnomocnik pozwanej na wcześniejszym etapie postępowania przedstawiła pełnomocnictwo udzielone jej 27 października 2010 r. przez pracownika pozwanej, legitymującego się pełnomocnictwem ogólnym jej zarządu z 1 września 2010 r., ograniczonym terminem końcowym – 31 grudnia 2010 r. Na wezwanie Sądu do przedłożenia pełnomocnictwa upoważniającego ją do działania w postępowaniu apelacyjnym pod rygorem odrzucenia apelacji, przedstawiła ponownie te same dokumenty, które znajdowały się już w aktach sprawy i wykazywały jej umocowanie do działania imieniem pozwanej. Z tego powodu, wobec faktu, że działała ona na podstawie dalszego pełnomocnictwa udzielonego przez pełnomocnika pozwanej w chwili, gdy jego pełnomocnictwo już wygasło, Sąd Apelacyjny stwierdził, że apelacja dotknięta jest brakiem, którego nieusunięcie w wyznaczonym terminie, prowadziło do jej odrzucenia na podstawie art. 373 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie z 20 października 2011 r. pozwana zarzuciła, że zostało ono wydane z naruszeniem: - art. 373 k.p.c., bowiem Sąd Apelacyjny w wezwaniu do usunięcia braku formalnego apelacji nie skonkretyzował wymagań, jakim powinno odpowiadać pełnomocnictwo i odrzucił apelację bez wyznaczenia pozwanej odpowiedniego terminu do potwierdzenia czynności polegającej na złożeniu apelacji przez osobę działającą bez stosownego umocowania; - art. 96 k.c. w zw. z art. 106 k.c. przez błędne uznanie, że pełnomocnictwo udzielone pracownikowi pozwanej było pełnomocnictwem procesowym, podczas gdy posiadało ono charakter materialnoprawny i jego wygaśnięcie nie miało wpływu na skuteczność pełnomocnictwa procesowego z 27 października 2010 r.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Trafnie wskazuje skarżąca, że Sąd Apelacyjny bezpodstawnie orzekł o odrzuceniu apelacji, bez wezwania strony do potwierdzenia czynności dokonanych w jej imieniu przez nieprawidłowo umocowanego pełnomocnika. Wprawdzie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia trafnie przyjęto, że wygaśnięcie pełnomocnictwa materialnego prowadzi także do wygaśnięcia udzielonego na jego podstawie pełnomocnictwa procesowego, nie oznacza to jednak, by czynności dokonane bez skutecznego umocowania nie mogły zostać potwierdzone przez stronę postępowania (por. uchwała Sądu Najwyższego z 20 grudnia 1968 r. III CZP 93/68, OSNC 1969, nr 7-8, poz. 129). Wobec nieprzedłożenia prawidłowego dokumentu pełnomocnictwa zastosowanie w sprawie powinien znaleźć art. 97 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. nakazujący wyznaczenie dodatkowego terminu do potwierdzenia czynności dokonanych bez umocowania. Sposób sformułowania wezwania do uzupełnienia braku formalnego, na który wskazuje skarżąca, pozostaje z tej perspektywy okolicznością nieistotną.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.